

Megtörtént események-----2007.01.02.

2007.01.02. 2006. december 10-én befejeztem azt a kéziratból készült könyvet, „A lélek öröme és szomorúsága”, amely az égi segítők által készült, még 2005.márciusában. 2006.szeptember 20-án elkezdtem gépelni este és éjszaka, volt idő amikor az édesanyám betegsége miatt napokig képtelen voltam vele foglalkozni. Mindig csak a szabad időmben gépeltem, amikor már más családi teendőim nem voltak. Nagyon nagy örömmel csináltam mert égi segítők csak arra biztattak, hogy nagyon fontos lenne mihamarabb az emberi kezekbe kerülni ennek a könyvnek. Én nagyon siettem vele, hogy elkészüljön mielőbb, de édesanyám halála és az azzal járó intézkedések ismét elvettek tőlem időt, és a lelki állapotom, sem mindig volt tökéletes, néha nyugtalan voltam, olyankor le sem ültem a géphez írni, mert amikor nincs bennem lelki béke, akkor az Istennel kapcsolatos írásokat mellőzöm, mert számomra nagyon fontos egy írásnak a tisztasága. Mindig is erre törekedtem az életem során, hogy az égi tanításból csak a tisztát tudjam átvenni és átadni. December elejére elkészültem a 80 oldalas írással de voltak, még szerkeszteni valók, amit a fiaim segítettek, gondolok itt a könyv borítójára és a képeslapra. Meg kell, hogy említsem a könyv címét sem én találtam ki, ugyanúgy mint a kézírást sem. A kézírás az teljes médiumi írással történt, én is néha meglepődtem azon, hogy a kezem elindult a papíron és csak ír, de nem is úgy, ahogyan azt én szoktam, nem az én betűformáimmal, hanem egészen új betűkkel, és olyan gyorsan haladt az írás a papíron, hogy én magam is csak csodálkoztam, valósággal fogták az égiek a kezemet és írtak a kezemmel. Eleinte megijedtem, hogy mi történt velem, de az írásban tájékoztattak, engem, hogy nekem csak a kezemet használják, az amit leírok, azt nem én írom, mert földi ember nem is lenne képes olyan gyorsan és sokat leírni egyszerre, csak azt láttam, hogy a kezem halad a papíron és a sorok, pedig nagyon gyorsan szaporodnak, ami olyan írásokat tartalmazott, amit én nem lettem volna képes emberi gondolkodásból leírni. Hát így született meg a „Lélek öröme és szomorúsága „ c. első könyvem, kézírásban. Tudom, hogy sokan ezt nem hiszik el, mert nem tartják ezt hitelesnek, mert, hogy szerintük, ilyen nincs, azt én írtam le. Igen de csak a kezem fogta a tollat, de én nem mozgattam, és a tartalmát is csak utólag, amikor elolvastam, akkor láttam igazán. Teljesen meditációs, ellazult állapotban voltam, mint amikor hosszan imádkozom és beszélgetek az én Jézusomhoz. Emberi gondolkodásból ez hihetetlennek tűnik azok számára, akik még nem tapasztalták meg Jézus Krisztus munkálkodását saját magukon. Én nagyon örülök annak, hogy ezeket Jézus Krisztus nekem megmutatta, és megélhettem azokat az eseményeket, az életemben amelyeket az evangéliumban leírva olvasunk. Ha igazán hiszünk benne, akkor az velünk és általunk is megtörténhet. Ha hagyjuk magunkat az Isten által vezetni, akkor a Szent Lélek ugyan úgy tud működni, mint Jézus Krisztus idejében a tanítványoknál. Én megtapasztaltam, ugyanúgy mint Feri bácsi mesélte és a Hang könyvekben is olvasható, a csodálatos testi gyógyulás. Aki ezeket nem tapasztalta meg olyan formában, hogy orvosilag is kimutatható betegségek szűntek meg rajtam, amit a mai orvostudomány nem is tud hová tenni, csak éppen azon csodálkozom, hogy azok az emberek, akik évek óta tanulják az evangéliumot, azok csak mesének tartják és nem hisznek abban, hogy most is ugyan az a Jézus él, és tanít és gyógyít közöttünk, mint 2000 évvel ezelőtt. Feri bácsi sokat beszélt, erről, csak ezt a kedves testvérek már régen elfeledték, ugyanúgy, mint azt, amit tanított, mert különben, ami ebben a könyvben került leírásra, az a Feri bácsi által adott tanításon alapszik, csak már sokan a nagy tudástól megszédültek és teljesen új alapokra helyezték az életük útját, és azért nem ismerik fel benne a reájuk vonatkozó részeket. Mindent ki lehet magyarázni, mindent meg lehet másítani, de az emberi gyengeséget és gyarlóságot nem lehet olyan színben feltüntetni, mintha az véletlen volna. Az emberek elkezdtek azt az életüket, amit nem az Isten irányít, hanem ők saját maguk, és ha olyan írással találkoznak, ami eltér az ő gondolkodásuktól, akkor az már nem az Istentől való, sajnálják azt a szegény embert, aki ennyire eltévedt, mert az már nem arról beszél, ami az ő lelkükben van. Pedig valamikor még ők is azt tanulták mint te, csak ők azóta már sokat „fejlődtek” a tudásukban és elfelejtették a lényegét, az egyszerűséget, kicsinységet. Csak a szavaikban forgatják állandóan, de a cselekedetükben másként élnek. Ezért ítélik el olyan keményen azokat, akik megmaradtak az egyszerű, Feri bácsi által tanított eszménél, mert az a számukra már a múlt. Mindig fog az ember találkozni olyan emberekkel, akik nem a nagy szavakat keresik, hanem az Istent, aki az egyszerűségben található. Az egyszerűségnél még az a legfontosabb erény, hogy ne legyenek az emberek a másik testvérük ellensége, mert az csak fokozza, az amúgy is nehéz helyzetet a Hang közösségben. Mindig csak arra gondoljatok, hogy az aki csak az Isten akaratát akarja az életében megélni, az sohasem kerül olyan helyzetbe, hogy őt dicsérik, vagy pedig elismerjék azok, akik az életüket más pályára helyezték. Régen, amikor még az egység megvolt a közösségben akkor is voltak olyan emberek, akik, nem értettek egyet a Feri bácsi tanításával, de akkor az nem volt olyan nagymértékű, mint jelenleg, de akkor is voltak olyanok, akik lázadoztak az ő tanítása ellen. Jelenleg, amikor már ő nincs közöttetek, az emberekben elvadult a szeretet, mert most mindenki a másik ember által nagyon jónak tartott tanítást tudja csak elfogadni. Ott, ahol sok ember tömörül össze, ott biztosan jó a tanítás, mert a Feri bácsi idejében is ez volt. Csak azon éppen nem gondolkoznak el sokan, hogy miért van akkor az a nagyon is észrevehető széthúzás az emberek között? Hol van akkor az a nagy szeretet, amiről egyesek beszélnek? Mindig az a mérvadó egy közösségen belül, hogy mi az amiről fel lehet ismerni egy igazi Jézusi közösséget? Nem belülről kell azt fitogtatni, hanem a külső embereknek kellene azt észre venni és vonzóvá is kellene azt tenni, amiről csak beszélnek az emberek. Az emberek csak abban hisznek igazán, ami a mi kezünkben nem igazán értékes, vagyis nem lehet belőle értékes kincseket összegyűjteni. Számotokra csak az lehet a legnagyobb érték kedves testvérem, aki írod ezeket sorokat, hogy észrevettétek és felismertétek az igazi Krisztusi tanítást, és az abban rejlő kincseket, itt lehetne tovább erről beszélni, de a mai emberek hitetlenek, még azt sem hiszik már el, ami velük megtörtént, azt is kimagyarázzák. Számukra nincs gyógyítás, és nem hisznek a szellemvilággal való kapcsolat tartásban, a médiumi képességekkel rendelkező emberekben, és semmi olyanban, ami az ő gondolkodásukban nem létezik. Mindig csak abban legyél a legnagyobb szeretettel és tisztelettel embertársaid iránt, amiben nem akarnak téged befolyásolni. Abban az esetben, amikor a rágalmazások tömkelege ér benneteket, ne vegyetek róla tudomást, mert ezzel akarnak benneteket elbizonytalanítani, hogy ne folytassátok azt, amit elkezdtetek, a

könyvek írását. Mindig lesznek a környezetetekben olyan emberek, akik soha nem fognak veletek egyetérteni, mármint ezzel a könyvekben leírtakkal. Mindig fognak benneteket támadni, mert most már nem az, egyszerű tudatlan kis emberkének tartanak téged, hanem az okoskodó, kioktató, nagyravágyó, és nagyot mutató emberek közé tartozol, de ez még nem elég, mert nekik nem kell továbbra az, aki ilyen képmutató mint te, mert nem tudattad velük azt, amit te csináltál, vagyis könyvet írtál. Alattomoságra utaló jeleket vettek észre rajtad, hogy nem adtad ki azt, amit nekik kellett volna leelőször tudtukra adni, hogy legyen idejük, abból olyan írást összekovácsolni, ami az ő szájújuk szerint való. Szennyes, aljas írásnak tartják, ami szóra sem érdemes, mert egy olyan embertől származik, aki nem megbízható, nem tudnak róla semmit, csak annyit, hogy soha nem látták sehol beszélni, nem nyilvánított ki soha semmiféle véleményt, tudatlan, ismeretlen. Az emberi lelkek, csak addig viselik nehezen ezeket a nehéz felejthetetlen bírálatokat, amelyek bemocskolják az emberi szeretet által elvégzett feladatokat, ameddig el nem jön annak az ideje, amikor mindenkinek szembesülnie kell a saját hibáival. Ti mind a ketten legyetek kitartóak és ne tántorodjatok meg mások hibás véleményétől, hanem ugyanolyan lendülettel végezzétek a rátok bízott feladatokat. Mindig lesznek rossz akaróitok, akik nem nézik jó szemmel azokat az írásokat, amiket ti elkészítetek, mert sérti az ő hiuságukat, hogy az Isten nem azoknak adta, ezt a feladatot, aki erre érdemes lett volna, mármint az ő elgondolásuk szerint. Ezért tartanak benneteket rosszhiszemű embereknek, akik eddig nagyon aranyosak voltak, de most megszállta őket a démon, a rossz erők vettek rajtuk erőt és így hiteltelenné váltatok ez eddig ismert emberek körében is, azok pedig, akik nem ismertek, nem is törik magukat azon, hogy kapcsolatba kerüljenek veletek egyenlőre. De ne keseredjete el emiatt, mert az Isten még nagyobb gondossággal van irántatok mert, látja a ti nehéz helyzeteteket. Isten mindig gondoskodik az övéiről.